

Dosarul nr.3ra-1374/15

Instanța de fond: Judecătoria Centru, mun. Chișinău – L. Brînza

Instanța de apel: CA Chișinău – D. Manole, M. Guzun, S. Arnăuț

Î N C H E I E R E

21 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componență:
Președinte judecătorul,
Judecătorii

Svetlana Filincova,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Gheorghe Sobieski-Camerzan, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Gheorghe Sobieski-Camerzan împotriva Direcției Generale Locativ-Comunală și Amenajare din cadrul Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Sindicatul Colaboratorilor Organelor de Forță din Republica Moldova privind obligarea examinării plîngerii din 10 iulie 2014,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Gheorghe Sobieski-Camerzan, s-a menținut fără modificări hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 aprilie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă,

C O N S T A T Ă :

La 11 septembrie 2014 Gheorghe Sobieski-Camerzan s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva Direcției Generale Locativ-Comunală și Amenajare din cadrul Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Sindicatul Colaboratorilor Organelor de Forță din Republica Moldova privind obligarea pîrîtului să examineze plîngerea depusă de reclamant la 10 iulie 2014. (f.d.2)

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că a depus o cerere către Comisia administrativă a Preturii sec. Centru, mun. Chișinău, care ulterior a fost remisă Direcției Generale Locativ-Comunală și Amenajare din cadrul Consiliului mun. Chișinău, prin care a solicitat atragerea la răspundere contravențională a Sindicatului Colaboratorilor Organelor de Forță în baza art. 180, alin. (5), 417, 440 Cod contravențional și pct. 2.2.12 al contractului de locațiune nr. 3/05/022 din 19 februarie 2009, încheiat între Consiliul mun. Chișinău și Sindicatul Colaboratorilor Organelor de Forță cu restituirea bunului imobil. Ulterior, Gheorghe Sobieski-Camerzan s-a adresat cu o cerere către Consiliul mun. Chișinău, prin care a solicitat obligarea Direcției Generale Locativ-Comunală și Amenajare din cadrul Consiliului

mun. Chișinău să examineze cererea sa, însă a primit răspuns precum că ultima nu are statut de agent constatat.

Reclamantul a indicat că funcționarii Direcției Generale Economie, Reforme și Relații Patrimoniale din cadrul Consiliului mun. Chișinău ilegal, fără licitație publică, prin protecționism și acte de corupție au încheiat cu Sindicatul Colaboratorilor Organelor de Forță contractul de locațiune nr.3/05/022 din 19 februarie 2009, prin care în mod abuziv au dat în chirie bunul imobil, situat în mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri, nr.44. Acest bun imobil complex se află într-un bloc locativ, ce aparține statului Republica Moldova, care nu a fost și nu este proprietate municipală, dar este proprietatea sa privată, pe care a primit-o de la Malinovski D.I.. De acest bun imobil și de toate actele de proprietate reclamantul a fost depozitat ca rezultat al unor jafuri comise de către fostul consilier municipal Svetlana Popa și membrii Sindicatului Colaboratorilor Organelor de Forță.

Gheorghe Sobieski-Camerzan a solicitat obligarea funcționarilor Direcției Generale Locativ-Comunală și Amenajare din cadrul Consiliului mun. Chișinău să examineze plîngerea depusă la 10 iulie 2014 privind atragerea la răspundere contravențională a Sindicatului Colaboratorilor Organelor de Forță în baza art. 180, alin.(5), 417, 440 Cod contravențional și pct. 2.2.12 al contractului de locațiune nr. 3/05/022 din 19 februarie 2009, încheiat între Consiliul mun. Chișinău și Sindicatul Colaboratorilor Organelor de Forță cu restituirea bunului imobil.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 aprilie 2015 acțiunea reclamantului a fost respinsă ca neîntemeiată. (f.d.99-106)

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 17 aprilie 2015 Gheorghe Sobieski-Camerzan a contestat-o cu apel, solicitînd casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărîri, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral. (f.d.108)

Prin decizia curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2015 s-a respins apelul declarat de către Gheorghe Sobieski – Camerzan și s-a menținut fără modificări hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 aprilie 2015. (f.d.130 – 136)

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut că bunul imobil situat în mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri, nr. 44 constituie proprietate municipală, aflîndu-se la evidența Direcției Generale Locativ-Comunală și Amenajare din cadrul Consiliului mun. Chișinău, dar este gestionat de către ÎMGFL nr.8. La 10 iulie 2014 reclamantul a depus o plîngere în adresa Comisiei Administrative a Preturii sec. Centru, mun. Chișinău, prin care a solicitat sancționarea contravențională a Sindicatului Colaboratorilor Organelor de Forță pentru încălcarea pct. 2.2.12 al contractului de locațiune nr. 3/05/022 din 19 februarie 2009, încheiat între Consiliul mun. Chișinău și Sindicatul Colaboratorilor Organelor de Forță cu restituirea bunului imobil. Prin răspunsul nr. 07-06/805 din 04 septembrie 2014 Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a respins plîngerea reclamantului. Totodată, instanța de apel a conchis că Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare ca și Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale face parte din Consiliul mun. Chișinău, iar faptul că reclamantul a primit răspuns la plîngerea sa de la ultima nu reprezintă o sfidare a drepturilor și libertăților consacrate de legislația în vigoare, plîngerea fiind examinată cu

respectarea competenței. Mai mult de cât atât, Curtea de Apel Chișinău a conchis că reclamantul în acțiunea depusă își exprimă dezacordul cu conținutul răspunsului expediat în adresa sa. La caz, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității actului administrativ și a operațiunilor administrative care au la baza emiterii acestuia, adică instanța nu este în drept de a se expune asupra motivării răspunsului expediat reclamantului.

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, la 21 august 2015 Gheorghe Sobieski-Camerzan a contestat-o cu recurs, solicitînd casarea actelor de dispoziție a instanțelor de judecată cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea reclamantului să fie admisă. (f.d.143)

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanțele de judecată au interpretat eronat legea, au îngăduit accesul liber la justiție și recurs efectiv al reclamantului.

La 08 octombrie 2015 Sindicatul Colaboratorilor Organelor de Forță a depus referință la recursul declarat de către Gheorghe Sobieski – Camerzan, solicitînd respingerea acestuia cu menținerea hotărîrilor instanțelor ierarhic inferioare. (f.d.149-150)

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 07 iulie 2015. (f.d.130-136).

Cererea de recurs depusă la 21 august 2015 confirmă exercitarea dreptului de atac în termen.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Gheorghe Sobieski-Camerzan este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare, invocate în recurs Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Or, recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra

problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. 2), 3) și 4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. 2), 3) și 4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Gheorghe Sobieski - Camerzan asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Gheorghe Sobieschi - Camerzan ca inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 269-270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul, declarat de către Gheorghe Sobieski - Camerzan, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată lui Gheorghe Sobieski-Camerzan împotriva Direcției Generale Locativ-Comunală și Amenajare din cadrul Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Sindicatul Colaboratorilor Organelor de Forță din Republica Moldova privind obligarea examinării plîngerii din 10 iulie 2014.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Maria Ghervas